

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

XI. (XXVII.) ÉVFOLYAM, 47. SZÁM 2016. NOVEMBER 26.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

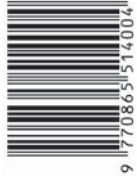
www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a; Telefon: 06 (1) 787-8621

16047

9 770865 514004

ELŐRE A JÖVŐ SZOCIALIZMUSA FELÉ

BALOLDALI ÉS NEMZETI

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A JÓ NEM ELÉG, A LEGJOBBNAK KELL LENNÜNK!

A szocializmus nem elégedhet meg a középszerűséggel. A szocializmus nem elégedhet meg a jóval sem. A szocializmusnak a legjobbnak kell lennie. A legjobbnak, mivel a szocializmus az emberért van. A legjobbnak, mivel le kell győznie a kapitalizmust.

A kapitalizmus csodákra képes a technika és a tudomány fejlesztésében. A számítástechnika a szemünk láttára változtatta meg a világot. A fejlődést a pénz hajtja. Minél jobbat, minél tökéletesebbet! Mindent, ami több profitot hoz a tőke tulajdonosainak. De semmit sem, ami nem hoz pénzt.

A kapitalizmus megteremti a javak soha nem látott bőségét. De a bőségből nem egyformán jut mindenkinek. Egyre kevesebben egyre gazdagabbak lesznek. Egyre többen pedig egyre szegényebbek.

Örülünk a szupergyors vonatoknak, az autópályáknak, az építészet csodáinak. Örülünk az internetnek, a számítógépeknek, az okostelefonoknak. Még a bankkártyáknak és a digitális személyigazolványnak is örülünk. A szocializmus célja nem az, hogy leromboljuk a kapitalizmus eredményeit. A szocializmus célja, hogy mindezt az ember szolgálatába állítsuk, és egyúttal felszámoljuk a fejlődést akadályozó korlátokat, amelyeket a tőke profitérdeke állít.

Örülünk az áruk, a szolgáltatások bőségének, amit a kapitalizmus teremt. A feladat nem az, hogy a bőséget megszüntessük. A feladat az, hogy a bőség mindenkié legyen.

A kapitalizmus a tőke uralmát jelenti. A szocializmus, a közösségi társadalom a dolgozó emberét. A dolgozó ember nem teremtheti meg a saját világát anélkül, hogy a hatalmat ne venné el a tőkétől.

A dolgozó ember köthet kompromisszumokat a tőkével, de akkor mindig a kapitalizmusban fog maradni. Soha sem az lesz, amit ő akar. Mindig az fog történni, amit a tőke akar. A kapitalizmust lehet reformálni, lehet javítani, de a kapitalizmus intézményei a helyi önkormányzatoktól kezdve a kormányokon át az Európai Unióig mindig a tőkések fogják szolgálni, és nem a munkást, nem a szegényt, nem a dolgozót. A reform soha sem jelenti azt, hogy a milliárdosok lemondanak milliárdjaikról, és a tőkések feladják a hatalmat.

A tőke a legkorszerűbb eszközökkel védi önmagát. A tőkét a dolgozó tömegek csak akkor győzhetik le, ha maguk is a legkorszerűbb eszközökkel küzdenek.

Néhány éve a kommunista és munkáspártok nemzetközi találkozóin enyhén szólva különcnek nézték azt, aki a beszédét nem papírról olvasta, hanem számítógépről. Volt, aki még meg is szólta azokat, akik a korszerű eszközökkel próbálkoztak, mondván, hogy a munkásnak ez nem kell, ez kapitalista luxus.

Az idén Vietnámban volt a nemzetközi tanácskozás, és bizony mindenki keze ügyében volt számítógép, laptop, notebook és persze az okostelefonok ilyen-olyan fajtája. Az igazán érdekes az, hogy a résztvevők köre voltaképpen alig változott az évek során. A gondolkodásunk változott meg. A munkásmozgalom vezetői megértették, hogy a kapitalistákat nem lehet

régi fegyverekkel legyőzni. Új eszközökre van szükség, a legkorszerűbbekre, a legjobbakra!

Lenin idején a hírközlés fő eszköze a telefon volt. A propaganda fő eszköze az újság volt. Lenin ezért is tartotta alapvetőnek, hogy a Pravda bármi áron, de megjelenjen. Később azt is felismerte, hogy a tömegekhez a filmek segítségével lehet a párt szavát leggyorsabban eljuttatni. Emlékeznek? A szocializmus éveiben a mozibérleteken – mert ilyen is volt – Lenin szavai voltak olvashatóak: „számunkra minden művészet közül a film a legfontosabb.”

A 26. kongresszuson nagy célt állítottunk magunk elé: teremtsünk erős Munkáspártot, és 2018-ra mind a 106 választókerületben állítsunk jelöltet! Ez nem valami önös cél. Így teremthetünk lehetőséget arra, hogy a kapitalizmussal elégedetlen dolgozó ne a Fideszt, ne a Jobbikot, ne az MSZP-t vagy a többieket válassza, hanem a Munkáspártot.

Az erős párt alapfeltétele a vezetési szintek, a KB és helyi szervezetek, a KB és választókerületek közötti gyors és megbízható összeköttetés. Az okostelefon, a számítógép nem luxus, hanem létszükséglet.

Nem elég, hogy a Munkáspárt az emberekért áll ki. Nem elég, hogy a Munkáspárt programja jó. A párt szavát el kell juttatni az emberekhez. A Szabadságot elfogadják az emberek, de tudomásul kell vennünk, hogy az új nemzedékek már nem újságból tájékozódnak, hanem az internetről. Akkor viszont nekünk is ott kell lennünk. És nem akárhogyan, hanem színvonalasan, okosan.

A tőke elleni harc, beleértve a választásokat is, nem játék, hanem csata, harc, háború. Az nyer, aki szervezettebb, fegyverezettebb. Az okostelefon nem egyszerűen hírközlési eszköz, hanem fegyver. Fegyver, amellyel erősítjük a pártot. Az internet nem játékszer, hanem eszköz abban a harcban, amit az emberek agyáért és szívéért folytatunk.

A kapitalizmust legyőzhetjük. De jobbnak kell lennünk, mint ők. Nem elég jónak lennünk, a legjobbnak kell lennünk.

EGY HÉT A MUNKÁSPÁRT ÉLETÉBŐL

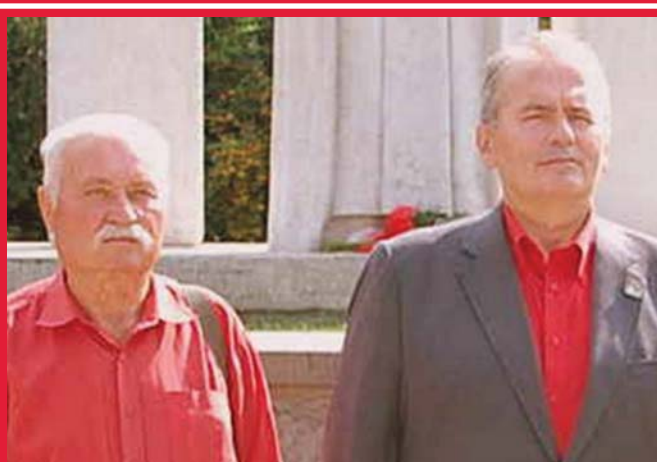
NOVEMBER 17.

A zuglói pártszervezet a Fogarasi útra, a Pillangó utcai megállóhoz szervezett kitelepülést. Ezúttal sikerrel jártak, a röplapok is elfogytak. Aktivistáinkat már furdalta a lelkiismeret, mivel a rossz idő miatt két akcióról is le kellett mondaniuk.

NOVEMBER 20.

A függetlenként induló Siraky Attila lett Cserhátszentiván polgármestere. Négy jelölt indult a választáson, Vincze István, a Magyar Munkáspárt jelöltje nem kapott szavazatot. Ennek ellenére fontos eredmény, hogy a Munkáspárt megmutatta magát a településen. Köszönet a helytállásért.

NOVEMBER 20.

A független jelöltként indult Kozma Istvánt választották meg Hernádkércs új polgármesterének a vasárnap megtartott időközi választáson. A Magyar Munkáspárt színeiben indult Budai Ferenc Nándor a szavazatok 3,92 százalékát kapta. Köszönjük jelöltünk és a választási munkában résztvevő aktivisták munkáját.

NOVEMBER 20.

Palotás településen a Munkáspárt listás jelölteket állított. Tózsér Tibor, Telek László, Felföldi István, Csohány Tibor, Horváth Zoltán 0,6 százalékot szereztek. Jobb lett volna, ha a Munkáspárt polgármesterjelöltet is állított volna, így több eredményre lehetett volna számítani. Mégis eredmény az, hogy a Munkáspártról sokan hallottak a faluban. Köszönjük a nógrádi csapat és a jelöltek munkáját.

MILYEN GAZDASÁG VAN KÍNÁBAN?

A KÍNAI GAZDASÁG A VILÁG MÁSODIK GAZDASÁGA. MÁSFÉL MILLIÁRD EMBERT KÉPES ELTARTANI. KÍNA ATOMHATALOM, SŐT MA MÁR ŪRHATALOM IS. KÍNA LAKOSAI ELMONDHATJÁK MAGUKRÓL AZT, AMIT A LEGTŐBB ORSZÁG POLGÁRAI NEM MONDHATNAK: MA JOBBAN ÉLEK, MINT TEGNAP, ÉS BIZTOS VAGYOK ABBAN, HOGY HOLNAP JOBBAN FOGOK ÉLNI, MINT MA.

A kínai gazdaság a világ második gazdasága. Másfél milliárd embert képes eltartani. Kína atomhatalom, sőt ma már ūrhatalom is. Kína lakosai elmondhatják magukról azt, amit a legtöbb ország polgárai nem mondhatnak: ma jobban élek, mint tegnap, és biztos vagyok abban, hogy holnap jobban fogok élni, mint ma.

NEM KÖNNYŰ EURÓPAI FEJJEK MEGÉRTENI KÍNÁT

A kínai gazdaság és a kínai társadalom valóságos helyzetét nem könnyű megérteni. Nem könnyű nekünk, akik az európai szocializmus viszonyai között nőttünk fel. Magyarországon és a többi európai szocialista országban a közösségi tulajdon döntően állami tulajdonként jelentett. A szövetkezeti tulajdon is közösségi tulajdon volt, de az akkori felfogás szerint az állami tulajdon magasabb rendű volt a szövetkezetinél. A magántulajdon a múlt túlélésének tekintették, és stratégiai cél volt a magántulajdon fokozatos, de határozott felszámolása.

Magyarországon is volt kísérlet a gazdaságirányítás reformjára, sőt a politikai élet reformjára is. A magyar reform az 1960-as évek második felében valóban megélénkítette a gazdaságot. Ugyanakkor növelte a társadalmi különbséget, nemzetközi téren pedig kiszolgáltatottá tette az országot. Más tényezők mellett a reform is hozzájárult a szocialista rendszer megbuktatásához. Ezek a magyar munkásmozgalom negatív tapasztalatai.

AZ INNOVÁCIÓ A KÍNAI POLITIKA LÉNYEGES ELEME

A KÍNAI KP FŐTITKÁRA, HSZI CSIN-PING AZ APEC PERUI TANÁCSKOZÁSÁN. Nekünk ezzel a szellemi háttérrel és konkrét élettapasztalattal kell megértenünk Kínát, ahogy a dolgok ma egészen másként néznek ki.

A SZOCIALIZMUS ELSŐ IDŐSZAKÁTÓL A REFORM ÉS NYITÁS POLITIKÁJÁIG

A Kínai KP 1949 után hosszú ideig a szocialista tervgazdaság koncepcióját képviselte és valósította meg a gyakorlatban. Mao a Szovjetunióval épített kapcsolatokban és a szovjet típusú tervgazdaságban látta az ország jövőjét. Elsődleges cél volt az éhínség felszámolása, a gazdaság talpra állítása, a nehéz-
ipar fejlesztése.

Mai kínai szakemberek ezt azzal magyarázzák, hogy e döntést az akkori nemzetközi helyzet, a kommunista mozgalom addigi tapasztalatai tették szükségessé. Csiang Cö-min (Jiang Zemin), a Kínai KP akkori főtitkára 1993-ban a következő magyarázatot adta: „a viszonylag hosszú ideig alkalmazott tervgazdasági rendszer jelentős hasznot hozott. Helyreállítottuk a népgazdasági termelést, ellentmondásos nemzetközi körülmények között biztosítottuk a népi-demokratikus diktatúrára épülő állam létrejöttét, biztosítottuk a nyersanyag- és energiaellátást, emeltük az emberek életszínvonalát...”

1957 után lényegesen megváltozott a Kínai KP gazdaságpolitikája. A párt

A KÍNAI HADIIPAR KORSZERŰ TERMÉKEI

meghirdette a Nagy Ugrás politikáját, a fejlődés radikális felgyorsítását. Teng ezt így jellemezte később: „1957 második felében harcot hirdettünk a jobboldali elhajlók ellen. Ez abban az időben szükséges lépés volt. Azonban túl messze mentünk, túl sok ember lett a harc célpontja, ez viszont hiba volt. Ezt követte a Nagy Ugrás és a népi kommunák mozgalma 1958-tól, ami teljes mértékben összeegyeztethetetlen volt az objektív körülményekkel, eltértünk az iránytól és túl gyorsan akartunk fejlődni. Gyakorlatilag 1957 második felétől, a párt VIII. Kongresszusától kezdődött ez, és ez a »baloldali« elhajlás eltartott egészen 1976-ig, közel 20 évig. A »baloldali« elhajlás csúcspontja a »kulturális forradalom« volt.”

Az 1978 decemberében a Kínai KP Központi Bizottsága elfogadta a „négy modernizáció” (mezőgazdaság, ipar, tudományok, hadsereg korszerűsítése) tervét, a reform és nyitás politikáját. Ez volt a tulajdonképpeni kezdete az új politikai és gazdasági irányvonalnak, amelyben a gazdasági és társadalmi modernizáció, a külföldi működő tőke bevonása és a külkapcsolatok fejlesztése mellett, a mezőgazdaság korszerűsítésére fektették a hangsúlyt.

Létrehozták az ún. különleges gazdasági övezeteket, amelyek gyakorlatilag vámszabad területekként működtek. Megkezdődött a bankrendszer reformja is. Kialakult egy sajátos bankstruktúra. Az első szinten a nemzeti jegybankként funkcionáló Kínai Népi Bank foglal helyet. A második szinten helyezkednek el az állami bankok, ill. a vegyes tulajdonú kereskedelmi bankok. Ami a rendszer érdekességét adta – a második szinten jelenlévő állami bankokon túl – az pedig az, hogy a kettő között ún. politikai jellegű pénzüintézetek állnak, amelyek a kormány beruházási, külkereskedelmi és mezőgazdaság-fejlesztési politikáját

támogatják. A bankrendszer reformjával párhuzamosan aztán megindult a Jüan (CNY) konvertibilitás felé vezető útja is.

Csiang Cö-min (Jiang Zemin) 1992. június 9-én, a Pártfőiskola hallgatóinak értekezletén hirdette meg, hogy a párt feladata a **szocialista piacgazdasági rendszer** kiépítése. A Kínai KP 14. kongresszusa 1992. októberében hivatalosan is a gazdaságirányítási reform céljává nyilvánította. Csiang Cö-min (Jiang Zemin) világosan megfogalmazta, hogy ez mit is jelent a gyakorlatban: „A szocialista viszonyok között fejlődő piacgazdaság sajátossága az, hogy történelmileg hosszú ideig együtt fejlődnek a közösségi tulajdon különböző formái, így az össznépi tulajdon, a szövetkezeti tulajdon, és az egyéni gazdaság, továbbá a magángazdaság különböző formái, a külföldi tulajdonú tőkebefektetések.”

A Kínai KP főtitkára két nagyon fontos megjegyzést tett: a tervgazdálkodás ettől nem szűnik meg, mivel a termelés tervszerűsége épül. Másrészt, és erre érdemes oda figyelni, aláhúzza: „Ha elhagynánk a szocialista rendszert, rögtön elindulnánk a kapitalizmus felé.”

A Kínai KP 2002. novemberi 16. kongresszusa jelentős kormányzati reformot hirdetett meg. 2003-ban létrehozták az állami vállalatokat felügyelő Állami Vagyongazgatási Bizottságot (State Asset Supervision and Administration Commission – SASAC), ami nagyjából 180 ezer állami cég felügyeletét látja el. Egyidejűleg megszüntettek több ágazati minisztériumot. Az állami vállalatok mintegy felét átalakították részvénytársasággá, és a tőzsdére vitték őket. Az új szervezet hangolja össze a 108 állami óriás vállalat gazdasági tevékenységét, káderpolitikáját. A kínai pénzügyminisztérium

KÍNAI ÜZEM MA

adatai szerint 2008-ban az állami vállalatok 6 trillió dollár vagyonnal rendelkeztek.

A KKP ma is a szocialista piacgazdaság politikáját képviseli. Yan Zhimin, a Pekingi Egyetem Marxizmus Intézetének professzora az alábbiakat írta: „*A reform és nyitás megkezdése után országunk legnagyobb szerkezeti átalakítása a szocialista piacgazdaság rendszerének megteremtése volt, mivel gazdasági fejlődésünkhöz hatékony szervezetet teremtettünk. A szocializmus viszonyai között fejlődő piacgazdaság példa nélkül áll a világ történelmében, és ez a Kínai Kommunista Párt történelmi hozzájárulása a marxizmus fejlődéséhez.*”

MEGŐRIZNI A KÍNAI SAJÁTOSÁGÚ SZOCIALIZMUST!

A reform és nyitás politikájának meghirdetése óta több évtized telt el. 2012-ben sokan várták azt, hogy a Kínai KP 18. kongresszusa végleg feladja a szocializmus eszméjét.

Mi NEM történt a kongresszuson? Nos, Kína nem adta fel a szocializmust. A tőkés világban sokan reménykedtek ebben, számtalanszor hangsúlyozva, hogy Kína fejlődése lelassult, nő a társadalmi differenciáció, kielégíthetetlen a kínai gazdaság energiaigénye. Ezek szerintük a szocializmusban megoldhatatlan problémák, tehát át kell térni a jól bevált tőkés útra. A kongresszus válasza világos: tovább a kínai sajátosságú szocializmus útján.

A kongresszus NEM hirdette meg az állami ipar tömeges privatizációját, NEM jelentette be, hogy holnaptól mindenben a piac lesz a döntő. Mászt mondott: a gazdasági fejlődés eddigi módszerei, az export nagyon gyors növelése kimerülőben vannak. A belső keresletet kell a fejlődés motorjává tenni. Azaz, többet kell adni az embereknek, magasabb béreket, nagyobb jövedelmet, és így a belső fogyasztás fogja generálni a gazdaság fejlődését.

A gazdaságban ugyanakkor az ökológiai szemléletet kell érvényesíteni. Kína nem élheti fel természeti erőforrásait. A fejlődést nem több energiával, hanem nagyobb hatékonysággal kell biztosítani.

KÍNA NEM VEZETETT BE TŐKÉS MODELLT

A kongresszus NEM vezette át Kínát a tőkés politikai modellre sem. Ebben is sokan reménykedtek, sőt folyamatos nyomás alatt is tartották Kínát. A Kínai KP válasza itt is egyértelmű: ha a nyugatnak jó a többpártrendszerű, négyévenkénti választásokra épülő politikai rendszer, ám legyen, legyenek vele boldogak, de Kína ezt nem veszi át. Kína megőrzi politikai rendszerét, melynek magva a munkásosztály, a dolgozóosztály vezetése, a kommunista párt népi-demokratikus hatalma.

Kapitalista rendszerváltást NEM, de szocialista reformot meghirdettek. Ezt lehetett látni a kongresszus nyilvánosságában is. Minden küldöttről mindent lehetett tudni. Széles viták voltak még a kényesnek tekintett személyi kérdésekben is. A cél pedig olyan rendszer kialakítása, amelyben az emberek jobban részt vehetnek a döntések előkészítésében, majd a végrehajtás ellenőrzésében is.

A kongresszus NEM vetette el a kommunista párt vezető szerepét. Sőt kijelentette, hogy az elmúlt 30 év sikerei nem lettek volna lehetségesek a kommunisták nélkül. Csak ez a párt volt képes olyan mechanizmust teremteni, amely biztosította az erőforrások mozgósítását a grandiózus feladatokra, biztosította az emberek támogatását.

A kongresszus azt is világossá tette, hogy a jövő nagy feladatai sem képzelhetőek el a párt vezető szerepe nélkül. De ezt is új módszerekkel kell megvalósítani.

Hogyan valósult meg mindez az elmúlt években? Hol tart ma a kínai társadalom? Erre keresünk választ a jövő héten.

NINCSEN SZÜKSÉG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGRA!

Megválasztotta az Országgyűlés az Alkotmánybíróság elnökének Sulyok Tamást, illetve megválasztották a testület négy új tagját is: Hörcherné Marosi Ildikót, Horváth Attilát, Schanda Balázst és Szabó Marcellt. Az Alkotmánybíróság új tagjait a Fidesz, a KDNP és az LMP jelölte közösen.

A Munkáspárt sokszor elmondta: nincs szükség az Alkotmánybíróságra. A rendszerváltáskor minden létező nyugati mintát lemásoltak, így került bele a magyar jogba ez is. Az Alkotmánybíróság is része a demokrácia színházának. Függetlennek látszik, de tagjait a parlament, vagyis a pártok választják. Most éppen Fidesz-LMP alkuval.

A feladata nem az, hogy a dolgozó emberek jogait biztosítsa, hanem az, hogy elcsíptsa a hatalmi elit viszállyait, amelyeket nem tudnak a parlamentben elrendezni.

A Munkáspárt a dolgozó emberek lehető legteljesebb részvételét akarja a politika minden területén. Az ország ne a politikusoké, ne a pártoké legyen, hanem a dolgozóké!

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓK ESKÜT TESZNEK

MILYEN VÍZIÓRA VAN SZÜKSÉG?

Szakítani kell a feleselő politikával, saját víziót, alternatívát kell kínálni – mondta Hiller István, az MSZP Választmányának elnöke. Majd hozzátette: megválasztása óta megkezdődött az MSZP értelmiségi holdudvarának újrateremtése. „Rendezni kell a sorokat, újra lerakni a cölöpöket” – mondta, aminek eredményeiből megszülethet a baloldal stratégiája, jövőképe.

MSZP: MAGUK SE HISZIK EL, HOGY BALOLDALIAK

Az MSZP óriási szolgálatokat tett a tőke erőinek. Éveken át képes volt elhithetni az emberekkel, hogy baloldaliak, a dolgozók, a szegények, a nyugdíjasok javáért küzdenek. Kikiáltották, hogy ők a „szakemberek”, nekik van komoly szakmai hátterük. Az emberek ezt elhitték, így az MSZP képes volt garantálni a kapitalizmus fejlődését Magyarországon.

Mi volt az MSZP stratégiája? Legyen kapitalizmus, ahol a jobb, a tehetségesebb győz egyenlő versenyben! A piac eldönti, hogy mire van szükség és mire nincs. Az államnak nem kell beavatkoznia a gazdaságba, és főleg nem szabad a tőkét korlátoznia. A hazai fejlődés külső kereteit az EU és a NATO adja.

Az emberek azonban idővel rádöbrentek, hogy a „baloldaliság” csak szöveg. Két ok miatt is. A piac nem oldott meg minden problémát, nem szabályozott minden kérdést. Az emberek azt látták, hogy a szocik alatt nő a munkanélküliség, az állami vagyont elviszik a külföldiek. Másrészt, nagyon sok embere feltette a kérdést: hogy képviselhetné egy milliárdos Gyurcsány és hasonzorú társai a kisember érdekeit?

FIDESZ: NEM MINDEN BALOLDALI, AMI ANNAK LÁTSZIK

A Fidesz feladata 2010 óta a magyar kapitalizmus stabilizálása. A Fidesz koncepciója szerint a kapitalizmust nem lehet megmenteni a szocliberális recept alapján. A nagytőkét és a külföldi tőkét némileg korlátozni kell, és adni valamennyit a tömegeknek is. Így elkerülhető, hogy Magyarországból Görögország legyen, és tömeges elégedetlenség veszélyeztesse a kapitalizmust. Ennek érdekében az államnak bele kell szólni a gazdasági folyamatokba. Magyarország nem követheti az EU és IMF liberális receptjét és nem kötheti az ország szekerét teljes mértékben az EU-hoz. Az EU is válságban van, és ránk igyekszik terelni a válság terheit. Magyarországnak saját nemzeti útját kell járnia.

A Fidesz nagyon messze elment a klasszikus baloldali követelések átvételében (teljes foglalkoztatottság, infláció csökkentése, minimálberek növelése, adócsökkentés stb.) Ezzel jelentősen csökkentette az MSZP mozgásterét. Az MSZP mögül kihátrált a liberális értelmiség, baloldali értelmisége pedig gyenge volt. A vízió hiányát még súlyosbította az, hogy nincs karizmatikus vezetőjük.

HILLER ISTVÁN

A 2010-es vereség elvben két út állt az MSZP előtt. Egy, baloldali szocdem párttá, a tömegek szószólóivá válni. Kettő, visszaállítani a szövetséget a liberálisokkal. 2010 után az MSZP tett néhány lépést afelé, hogy baloldali szocdem párt legyen, de megijedtek. A liberálisok nélkül nem mertek és nem tudtak lépni. Molnár megválasztásával az MSZP ismét liberálisok felé indult el.

Az MSZP ezen az úton sem tudott víziót, jövőbeni elképzelést kialakítani. Egyetlen szellemi „teljesítményt” tudtak felmutatni. A Fidesz-kormányzást önálló társadalmi rendszerré kiáltották ki, amit meg kell dönteni. Orbán miniszterelnök pedig a „legfőbb rossz” lett, akit szintén meg kell dönteni. Az MSZP az Orbán iránti személyes utálatot igyekszik meglovagolni. Ez azonban már kevés a tömegek mozgósításához. Nem 1994-ben vagyunk, hanem ma, és sem Hiller, sem Molnár nem Horn Gyula.

A Fidesz nemzeti út koncepciója nem fog változni. Egyrészt, bevált, működik. Másrészt, a Fidesz a reformjaival nagyon közel jutott ahhoz ponthoz, amit nem lehet átlépni a kapitalizmus lényegének érintése nélkül. A Fidesz rendelkezik azzal a vezetői garnitúrával, amely jelképezi a nemzeti út vízióját.

A MUNKÁSPÁRTNAK VAN VÍZIÓJA

A Munkáspárt víziója az új szocializmus, az új közösség társadalom. Rövid távon a tőke korlátozására szólít fel a párt, amely a kapitalizmus keretei között megvalósítható program. Hosszú távon azt hangsúlyozza, hogy a dolgozó emberek gondjait legfeljebb enyhíteni lehet a tőke uralma mellett, de nem megoldani. A kapitalizmust le kell váltani, és helyébe szocializmust teremteni.

Az emberek meggyőzésé hosszú folyamat. Egyre többen értik a Munkáspárt igazát, és ez elég támaszt adhat ahhoz, hogy 2018-ban mindenütt legyen munkáspárti jelölt. Ugyanakkor az emberek bizonytalanok annak megítélésében, hogy az adott nemzetközi és hazai viszonyok között a Munkáspárt képes-e a vízióját valóra váltani. Ennek is el fog jönni az ideje.

KOMMUNISTA PÁRT SZÜLETETT

98 esztendeje, 1918. november 24-én alakult meg a Kommunisták Magyarországi Pártja (KMP). Pártunk elődjének tekintik a KMP-t és az évforduló piros betűs ünnepeink közé tartozik. Az évfordulóra Kun Béla és Kelen Jolán írásaival emlékezünk.

Kun Béla (1886-1938) a párt egyik alapítója és tényleges vezetője volt. 1919 márciusa és augusztusa között a Tanácsköztársaság külügyminisztere, s egyben a kormány meghatározó személyisége. Hallgassuk Kun Bélát!

Kelen Jolán (1891-1979) tanár, Kelen József mérnök neje, Korvin Ottó sógornője volt. Az ő lakásukban alakult meg a KMP.

KUN BÉLA

„November 17-én megérkeztünk. Moszkvában elhatároztuk már, hogy a pártot haladéktalanul megalapítjuk. Azt is elhatároztuk még Moszkvában, hogy a párt neve: Kommunisták Magyarországi Pártja lesz. Ha nem csal az emlékezetem, így a mi pártunk volt a második kommunista párt.

A szállodában, ahol nagy nehezen szobát kaptunk, nekifogtam elolvasni a szoc-dem párt háborús irodalmát, különösen a Szocializmust. Elolvastam a Magyarországi Szociáldemokrata Párt háborús irodalmának különböző gyöngyszemeit, s közben elküldtem egy messenger boyt Seidler Ernő Béla utcai lakására. A Gólya Áruházon kívül, amelynek címét egy Oroszországból haza vezényelt elvtárs adta meg, mielőtt Magyarországra indult, ez volt az egyedüli cím, amelyet pontosan tudtunk. Seidler nem volt otthon, s így a szállodában kellett várni, egészen este 10 óráig. Ekkor megérkezett Seidler és elbeszélte, hogy a Szociáldemokrata Párt baloldali elemei Szabó Ervin-kör címen egyesületet akarnak alakítani, s éppen ennek az alakuló üléséről jön.

Elmondta azt is, hogy az alakuló ülésen ott vannak: Szántó Béla, Vágó Béla, László Jenő, Jancsó Károly és Rudas László. Seidlerrel izentem Vágónak és Lászlónak, valamint Szántó Bélának és Jancsó Károlynak, hogy ha lehet még az éjjel, de mindenesetre a rákövetkező napon találkozni akarok velük. Ugyanekkor elkezdtek felkutatni a haza vezényelt moszkvai pártiskolai hallgatókat is. Másnap reggel Vágó Béla jött fel a József körúton levő Savoy Szállodába, s ámbár tiltakoztam

AZ EGYKORI SEEMAN KÁVÉHÁZ A BAJCSY-ZSILINSZKY ÚT 70.-ES SZÁM ALATT

az ellen, hogy a mozgalmat a kávéházból indítsuk meg, elvitt az Alkotmány utcai Semann kávéházba, ahol szegény László Jenő tartotta hadiszállását.

Vágó és László részletesen informáltak az októberi forradalom eseményeinek lefolyásáról. Informáltak mindenféle személyi természetű dolgokról is: kik hol vannak, melyik szárnyon, ki lett szociálsoviniszta, ki tartozott a háború alatt a forradalmi pacifista alakulásokhoz. Elmondták azt is, hogy a Szabó Ervin-körön kívül alakulóban van egy független szocialista pártféle alakulás is, amelynek már a nyomdában is van valami felhívásféléje. Kiderült, hogy a Vágó–Szántó–László vezetése alatt álló csoportnak összeköttetései vannak Korvin Ottó forradalmi pacifista, szindikalista csoportjával. Összeköttetései vannak a legtöbb gyárral, köztük Csepellel, a Fegyvergyárral, a Wolfner-gyárral és a Ganz-gyárral, valamint Mátyásfölddel, Aszóddal és Albertfalvával is. (Ezek a gyárak is lettek a kommunista párt első fészkei Magyarországon.) Mondtak valamit a Hevesi–Komját-féle csoportról is, amely akkoriban készült már kiadni az Internacionálét, azt a folyóiratot, amit később kisajátítottunk.

Megbeszéltük röviden a helyzetet, elmondtam a pártalakítás tervét, estére kitértük a találkozót Szántóval, Korvinnal. László Jenő hamarosan végig szaladta a várost, hogy beszéljen a különböző csirában levő alakulások vezetőivel: semmit sem csinálni addig, amíg a kommunista párt alakulása dolgában nem döntöttünk. Úgy volt ugyanis, hogy László is, Vágó is és később Korvin és Szántó is azon a véleményen voltak, hogy nem jött el még a külön pártalakulás ideje. Nekem az volt a véleményem, hogy ha tömöríteni akarjuk a forradalmi elemeket, abban a helyzetben, ami akkor volt Magyarországon, haladéktalanul ki kell tüzni a kommunista párt lobogóját. Este még vitakoztunk, Vágó már akkor csaknem teljesen a pártalakítás mellé állott. Rudas még inkább belátta a pártalakítás szükségességét, a többiek még kissé ingadoztak, vajon szükség van-e külön pártra? Éjjel elindultam Bécsbe, hogy ott átadjam Lenin üzenetét Friedrich Adlernak. A tárgyalást már azzal a meggyőződéssel kezdtem, hogy Friedrich Adler nem volt és nem is lesz kommunista.

Még aznap este visszaindultam Bécsből, megrakodva egy csomó könyvvel, és 20-án megkezdődtek a permanens tárgyalások a párt alakítása ügyében. Akárhogy is húzódtam a kávéháztól, félve attól, hogy a mozgalom a magyar szociáldemokráciához szokásos kávéházi ellenzék sorsára jut – mégis a kávéházban voltunk kénytelenek tárgyalni a különböző ellenzéki csoportosulások vezetőivel. A hadiszállás a Semann kávéházban volt: László, Vágó és Szántó törzskávéházában. A független szocialista párt alakítását a Royal kávéházban akadályoztuk meg hadigazdag marha-kereskedők szomszédságában.

Vágó és Korvin a gyári összeköttetéseket regisztrálták és tartották fenn, Szántó és László a szakszervezeteket. Kiderült, hogy egész sor főbizalmi és bizalmi, különösen a vasa-

KUN BÉLA

soknál, határozottan forradalmi álláspontot foglal el, s nem hajlandó belemenni a Szociáldemokrata Párt által hirdett osztályharc felfüggesztésébe. Seidlernek különböző katonai összeköttetései voltak. A haza vezényelt hadifoglyokkal is, akik a moszkvai pártiskolánkban tanultak, hamarosan kaptunk összeköttetést.

Naponta húsz-harminc emberrel beszéltem, egyenként igyekezve őket meggyőzni arról, hogy a párt megalakítása elengedhetetlen feltétele a forradalom tovább hajtásának s így a proletárdiktatúrának. Csodálatos volt a fogékonyság a proletárdiktatúra, a tanács hatalom szükségességével szemben. Azt is egy-kettőre megértette mindenki, hogy a mozgalom bázisa nem lehet más, mint a gyár. Nagyszerű napok voltak, eredményes tárgyalások, csak éppen a pártalakítás szükségességének gondolata nehezen verődött be a fejekbe. A mozgalomban régóta részt vevő elvtársak egyike-másika még arra is gondolt, hogy talán meg lehet hódítani a Szociáldemokrata Pártot, legtöbbször pedig azon volt, hogy a szakszervezetek miatt nem lehet egyelőre külön pártot alakítani.

A fiatalabb, a munkásmozgalomba kevésbé begyökerezett elemek körében nagy volt a szindikalista hajlandóság, s általában nemigen értették meg, hogy pártra volna szükség. Kerülő úton kezdtem próbálkozni valamennyiük meggyőzésével. Azt mind elfogadták, hogy lapot kell kiadni, a Vörös Újságot, amely még Harkovban lett a KMP központi orgánusának címe. Mít írunk a lapra – kérdeztem –, kinek a lapja ez? Azt csak nem írhatjuk, hogy Szabó Ervin-kör, s valami egyesület cégére alatt sem adhatjuk ki. Még nagyobb volt az ingadozás, amikor elhatároztuk, hogy 24-én összejövünk megtárgyalni a pártalakítás kérdését, most már szélesebb körben és többé-kevésbé hivatalos formában. Korvin Ottót bíztuk meg azzal, hogy kerítsen helyiséget, s ő a bátyjának, Kelen Józsefnek lakását ajánlotta erre a célra, amely, ha jól emlékszem, a Városmajor utcában volt Budán. Az értekezletre való meghívásokat együtt állapítottuk meg Szántóval, Vágóval, Lászlóval és Korvinnal. Bár volt még némi ingadozás, de azok is, akik még kissé [ingadoztak], érezték, tudták, hogy 24-re a Városmajor utcába a Kommunisták Magyarországi Pártjának alakuló értekezletét hívtuk egybe. Meg is alakult a párt, küzdött, győzött, elbukott, újra és újra győzni fog.”

KELEN JOLÁN

„1918. november 23-án Ottó megkért minket: engedjük át lakásunkat – amelynek illegalitása már eléggé kipróbált – arra a célra, hogy másnap ott tartsák a kommunista párt alakuló gyűlését. Aggódva kérdeztem, hányan lesznek, mire ő azzal „nyugtatott meg”: Körülbelül negyvenen, talán többen is.

Szívesen beleegyeztünk, csak azt furcsálltuk, hogy mi ketten, a lakás tulajdonosai, nem lehetünk jelen a nagy eseménynél, Ottó szerint ez Kun Béla határozott kívánsága. Ki tudja, mire lesz még jó egy ilyen lakás? Ő mindenesetre megvár bennünket, és referál a megalakulásról.

Mint utólag megtudtuk, többször elhangzott az az aggódó kérdés, nem kellene-e kissé elhalasztani a megalakulást, hogy tájékoztassák a munkásságot? De az Oroszországból jötték véleménye az volt, hogy már most is késő.

KELEN JOLÁN FÉRJÉVEL

Megválasztottak két központi bizottságot, a másodikat arra az esetre, ha az elsőt letartóztatnák.

Az 1919-es év februárján erre is sor került, azzal a különbséggel, hogy mindkét KB-t együtt tartóztatták le. Ugyanis a jelenlevők 1919 februárjában „zár alá kerültek”, mert ahol ennyi kommunista összejön, ott egész biztosan befurakodik egy-két áruló is. A megalakuló ülés spiclije a Kunékkal hazatért Nánássy György, Nánássy László budapesti rendőrkapitány unokaöccse volt. Különben, ez a Nánássy György 1945-ben, a felszabadulás után természetesen lakat alá került, de magas korára való tekintettel hamar elbocsátották. Amint mondják: rossz lóra tett. Ez a ló azonban, különösen a fehérterror folyamán, még igen jó lónak bizonyult.

A vita a párt megalakulásáról elég forró hangulatú lehetett, mert három napig takarítottam az elvtársak után a cigarettahamut és a csikkeket.

1918 decemberében meglátogattam bennünket Lukács György, akinek a modern drámáról és a regény elméletéről szóló munkáit jól ismertük és becsültük. Azt az óhaját nyilvánította, hogy meggyőződve a kommunista út helyességéről, ő is szeretne belépni a pártba. Mikor ezt a kívánságát Kun Béla tudomására hoztam, az indítványt nem valami nagy lelkesedéssel fogadta: Magának mindig ilyen ötletei vannak: ez az örült heidelbergi ideológus nem fog kimenni a híd alá, hogy ott a *Vörös Újság*ot árusítsa! Mire a sokkal higgadtabb Hirossik János, a párt első titkára közbe szólt: Fogunk majd találni Lukács számára alkalmasabb foglalkozást is! – Ezzel Lukács felvétele eldőlt.”

A VÁROSMAJOR UTCA 42. BUDÁN – ITT ALAKULT MEG A KMP

BÚCSÚZUNK

A Szabadságban ritkán adunk hírt elvtársaink, barátaink távozásáról. A gyász nekünk szól, az újság hivatása, hogy a párt szavát a külvilághoz, az emberekhez juttassa el. Néha mégis teszünk kivételt. Majdán Pál elvtárs, a Budapest XVI. Kerületi párt szervezet egykori vezetője, pártunk egyik alapító tagja 93 évesen hagyott itt bennünket. A szó legszebb értelmében közösségi ember volt. Cinkotán, Budapest XVI. kerületében 27 esztendeje ő testesítette meg a Munkáspártot. Tisztségével, becsületes munkájával, elvi következetességével nem csak saját magának vívta ki a közvélemény elismerését, de nehéz időkben erősítette a Munkáspárt iránti bizalmat és közmegebecsülést. Mindenki ismerte őt, és ő is szinte mindenkit ismert. Észrevette az emberek gondjait, megértette problémáikat, felismerte, hogy mi segíthetné jobban az embereket. Nem ismert lehetlent. Eredeti szakmájában, ácsként templomtól családi házakig mindenkinek segített, s a munkájáért kapott fizetséget a párt kapta, komoly összegeket adott a pártnak, amíg tenni tudott. Évekig aktívan részt vett a XVI. kerületi önkormányzat munkájában. Népképviselő volt egy polgári önkormányzatban. A szocializmus évtizedeiben honvédtisztként védte a munkás-paraszt hatalmat. Ezredesként ment nyugdíjba. Sok más magas rangú tisztársától eltérően 1989-ben számára nem volt kérdés, hogy kihez, melyik párthoz tartozik. 1945-ben a kommunista párt tagja lett, és élete végéig pártunk tagja volt. A Munkáspárt egyik alapítója volt. Jelen volt a párt újjászületésénél 1989. december 17-én. Amikor egyesek megkísérelték eltéríteni a pártot a marxista-leninista útról, és a szociáldemokrácia kiszolgálójává tenni, ő bátran vállalta a harcot. Munkásságát a párt a Munkáspárt Aranyjévényé kitüntetéssel ismerte el.

Temetése – katonai tiszteletadással – 2016. december 2-án, pénteken 10 óra 30 perckor lesz a Cinkotai temetőben.

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

KÖSZÖNET AZ ORSZÁGOS AKCIÓNAP SZERVEZŐINEK

Mint múlt heti számunkban jeleztük, a Munkáspárt Elnöksége november 21-i ülésén értékelte a TTIP elleni Országos Akciónap tapasztalatait.

Megállapította, hogy a döntés több ok miatt is helyesnek bizonyult. A Munkáspárt igényesen bemutatta az embereknek a TTIP lényegét. A pártszervezetek a felkészülés folyamatában megismerték a TTIP és a CETA tartalmát. A TTIP Akciónap helyi rendezvényei mozgásba hozták a megyei, illetve városi elnökségeket. Szervezeteink közvetlenül érezhették, illetve megtapasztalták az önkormányzatokkal való kapcsolat lehetőségeit.

Az Elnökség értékelése szerint a média-szereplésnek is vannak kedvező elemei. A Hír TV a párt elnökével riportot készített. 33 írott és elektronikus orgánium érdeklődését sikerült felkelteni. Több helyen kedvező megközelítésben került a párt a helyi TV-k képernyőjére. A párt két autóbussza szervesen beépült az akciónapok programjába, és majdnem 20 városban célirányos agitációs eszközként megjelent.

Az Elnökség köszönetet mond az akcióban résztvevő valamennyi szervezetünknek és párttagunknak. Erősebbek és tapasztaltabbak lettünk!

Az Elnökség külön is kiemelte a Fejér megyei szervezet munkáját. Nem titok, hogy a megye vezetése eleinte ellenezte ezt az akciót, és csak az Elnökség határozott kérésére került rá sor. A megyei vezetés élén Veres Péter elnökkel nagy munkát végzett. Thürmer Gyula elnök három városba, Székesfehérvárra, Dunaújvárosba és Sárbogárdra látogatott el. A párt elnökétől a levelet a megyeszékhelyen Cser-Palkovics András polgármester személyesen vette át. Sárbogárdon pedig Sükösd Tamás polgármester. Dunaújváros polgármestere furcsa módon kitért a találkozó elöl, de képviselőként a város jegyzője átvette. Mind a három városban sor került utcai akcióra. A helyi sajtót mindegyik helyen sikerült meghívni, és a Munkáspárt ennek köszönhetően jelentős médiafelületet kapott. Köszönet a megyei vezetőinek és a résztvevő aktivistáknak.

Az Elnökség elismerően szólt a központi apparátus munkájáról. Karacs Lajosné és Hajdu József közvetlen irányítása alatt rövid idő alatt egy nagyon sokirányú, bonyolult feladatott kellett megoldani. A központi apparátus munkatársai, Fehérvári Zsoltné, Kovács Istvánné, Urbán Istvánné nagy munkát végeztek, és olyan tapasztalatokra tettek szert, amelyekre szükség lesz a választásokon. A központ médiacsoportja, Kovács István, Nagy István biztosították, hogy a párt eseményeiről folyamatosan tájékozódhassanak az érdeklődők.

THÜRMER GYULA SAJTÓTÁJÉKOZTATÓJA DUNAÚJVÁROSBAN

THÜRMER GYULA SAJTÓTÁJÉKOZTATÓJA NYÍREGYHÁZÁN

BERETTYŐÚJFALU JEGYZŐJE, THÜRMER GYULÁTÓL VESZI ÁT A MUNKÁSPÁRT NYILATKOZATÁT

A BÉRMEGÁLLAPODÁS ALÁÍRÁSA

PALKOVICS IMRE,
A MUNKÁSTANÁCSOK
SZÖVETSÉGÉNEK
VEZETŐJE

MIT HOZ A BÉRMEGÁLLAPODÁS?

KORDÁS LÁSZLÓ,
A MAGYAR
SZAKSZERVEZETI
SZÖVETSÉG ELNÖKE

VARGA MIHÁLY NEMZETGAZDASÁGI MINISZTER

A kormány, a szakszervezetek és a munkaadói szervezetek megállapodtak, hogy a minimálbér 15, a garantált bérminimum 25 százalékkal nő 2017-ban, a munkáltatói járulékok 5 százalékponttal csökkennek, majd 2018-ban a minimálbér újabb 8, a bérminimum 12 százalékkal emelkedik, a járulékok pedig 2 százalékponttal csökkennek. A bérmegállapodást a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetségének, a Vállalkozók Országos Szövetségének, az ÁFEOSZ-COOP Szövetségnek, a Független Szakszervezetek Demokratikus Ligájának, a Magyar Szakszervezeti Szövetségnek, a Munkástanácsok Országos Szövetségének képviselői fogadták el, a Stratégiai és Közszolgáltató Társaságok Országos Szövetségének, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarának, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának és az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülésnek a képviselői pedig egyetértésüket fejezték ki.

KÖVETELIK A MINIMÁLBÉREK EMELÉSÉT